

JUGOSLAVIJA KUPUJE OROŽJE V AMERIKI

Povprašuje po protizračnih topovih

WASHINGTON, D. C., 18. januarja. — Jugoslavija skuša v Združenih državah kupiti kar največjo množinah vojaških potrebščin, pred vsemi nad 100 protizračnih topov, naboje, smodnik, plinske maske in priprave za iskanje aeroplanov.

Diplomatski krogi praviijo, da je vojni department ta nakup že odobril.

Jugoslavija nasprotuje BALKAN. BLOKU

Navzlic diplomatskim pogajanjem na Balkanu in navzlic sestanku jugoslovanskega kraljevega namestnika kneza Pavla in romunskega kralja Karola so bili diplomatski krogi obveščeni, da je Jugoslavija neomahljivo nasprotna balkanskemu bloku, katerega je skušala Italija vstvariti. Italija je hotela pričeti postavljati blok na jugu Balkana, z Jugoslavijo kot glavno silo. Ker pa je pri tem zadelo na ovire, skuša sedaj pričeti s tem blokom s severa ter želi zblížiti Madžarsko in Romunsko.

NASPROTJA MED HRVATI IN SRBI

Diplomatski krogi tudi zatrjujejo, da v avgustu sklenjeni sporazum med Hrvati in Srbi še ni odstranil vseh sporov in da ni imel uspeha, kakoršnega je vsakdo pričakoval. Po teh virih tudi knez Pavle ob priliki svojega obiska v Zagrebu ni mogel izgladiti poti do splošne poravnave.

ROMUNSKA GRADI OB MEJAH UTRDBE

LONDON, Anglija, 18. januarja. — Nek romunski diplomat je rekel, da je Romunska pod vodstvom kralja Karola ob svojih mejah zgradila več sto milj obrambnega sistema. Obrambna črta je znana pod imenom "Kraljevi jez".

Obrambna črta že skoro končana

Romunska je pričela utrjevati svoje meje takoj po razkosanju Čehoslovaške in utrdbe so že skoro končane. S to utrjeno črto se hoče Romunska braniti proti vsakemu vpadu od vzhoda in zapada. Načrte za utrjeno črto je baje izdelal sam kralj.

Kraljevi jez teče vzporedno z madžarsko mejo od reke Marss v Bukovino in nato ob Dnjestru do Črnega morja.

Italija bo šla v vojno

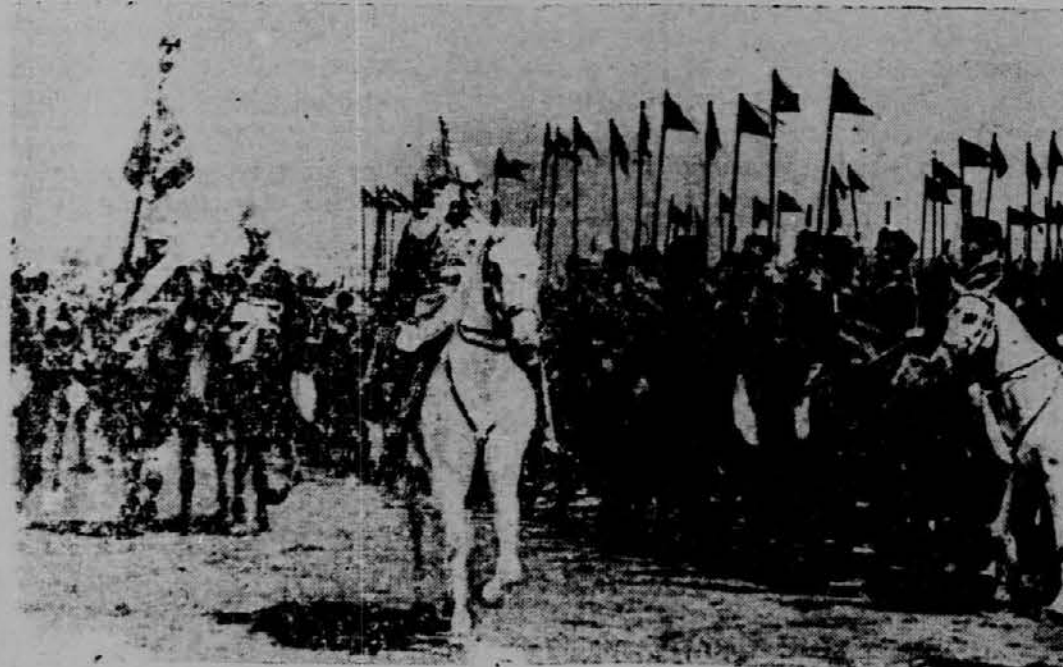
RIM, Italija, 18. januarja. — Tajnik fašistične stranke Ettore Muti je na konferenci z voditelji fašistične stranke 26 provinc rekel, da bo mogoče Italija prisiljena stopiti v evropsko vojno.

Muti je opozarjal italijanski narod, da naj ne verjame izražanju angleškega in francoskega prijateljstva do Italije.

"Nikdo naj se ne vda za zmotljivemu mnenju, da bo sedanje stališče Italije z ozirom na vojno ostalo za vedno," je rekel Muti. "Fašistična Italija stoji pred potrebo, da vsak čas zgrabi za orožje. Zato mora biti pripravljena z vsemi viri, zlasti pa s svojim duhom. Italijanski narod se je navadil, da ne pozabi na zgodovino, ki je dramatično živela zlasti zadnje čase."

Pri tem je zlasti mislil na versaillesko mirovno pogodbo, po kateri so se druge države obogatele z ozemlji, ki so pripadala Nemčiji in Avstriji, Italija pa je od tega plena dobila le drobtine.

KRALJ KAROL NADZIRA KONJENICO

Romunski kralj nadzira konjeniški polk v Bukarešti. — Kralj Karol je obiskal zadnje čase romunske čete ob meji.

Nova Wagnerjeva predloga

Ako se bodo načrti znanega newyorškega senat orja vresničili se bo število štrajkov zmanjšalo.

WASHINGTON, D. C., 17. jan. — Demokratični senator Wagner iz New Yorka, oče postavke za delavske odnose, je objavil načrte za novo zakonodajo, ki bo izboljšala odnose industrijalnega delavstva.

Prihodnji meseca namerava vložiti predlogo, čije svrha bo izboljšati zvezno posredovanje v delavskih sporih. Ako bo predloga sprejeta, se bo nevarnost stavk znatno zmanjšala.

Senator Wagner ni hotel razpravljati o podrobnosti svoje najnovejše predloge, toda zdi se, da so o sličnih načrtih že razpravljali v delavskih krogih, odkar so začeli leteti na Delavski urad (National Labor Relations Board) ostrinapadi, tako od strani delodajalcev kot tudi od strani delavskih organizacij.

Zvezni posredovalni urad mora vsekakor dobiti večjo

oblast, ker bo sicer dosti izgubil na svojem pomenu in ugledu.

WASHINGTON, D. C., 17. januarja. — Posebni zbornični odbor, ki preiskuje poslovanje Delavskega urada, potrebuje nadaljnjih sredstev za uspešno završenje svojega dela. Za prvo silo bi mu menda zadostovalo petdeset tisoč dolarjev.

V blagajni ima odbor še kakšnih dvajset tisočakov, toda ta denar bo potreben, ker se bodo v kratkem začela v Washingtonu zbiranja glede administracije Delavskega urada.

TATVINA

SCRANTON, Pa., 17. jan. — Iz skladišča du Pont smodnišnice je bilo ukradenih 25,000 dinamičnih kopic. O tatu, ki ne vedo, kaj bo počel z njimi, nimajo nobenega sledu.

Z oglasi so jih privabili

Pridelovalci bombaža s o privabili preveliko število delavcev in jih s tem pahnili v bedo.

LOS ANGELES, Cal., 17. jan. — Neki vladni raziskovalec je izjavil pred La Fllettovim odborom:

— Pridelovalci bombaža v Arizoni in nekaterih drugih južnih državah so s pomočjo časopisnih oglasov iskali delavce, ki naj bi pospravili pridelek. Delavci so prišli v tistih množinah, da ni bilo dela za pospravljanje pridelka. Delavci so prišli v tistih množinah, da ni bilo dela za vse. Zdaj so izpostavljeni neznosni bedi in pomanjkanju. Če bi se zanje ne zavzela Federal Farm Security Administration, bi jih med njimi dosti lakote pomrlo.

Raziskovalec, ki se piše Orrin Cassmore, je nadalje pričal, da so nabiraleci bombaža v

Preiskava Delavskega urada (NLRB)

Nameščenec NLRB naklonjen CIO. — Izjava raziskovalca je povzročila dosti pisarije.

WASHINGTON, D. C., 16. jan. — Pred zborničnim odborom, ki preiskuje poslovanje Delavskega urada (National Labor Relations Board-a), se je dognalo, da je izjava nekega nameščenca Delavskega urada, ki je bil naklonjen CIO, povzročila mesec dni trajajočo korespondenco med uradniki v Washingtonu in preiskovalnim uradnikom v St. Louisu. Šele ko je bilo vse pismenim potom dognano, je prišel na vrsto slučaj Ford Motor Company.

V St. Louisu se je mudil Grant Cannon, ki je vršil za Delavski urad službo preiskovalca. K njemu je prišlo po svet nekaj Fordovih delavcev, in Cannon jim je rekel: — CIO je največji dar, ki ga je podelil Bog ameriškemu delavstvu. Cannon izjavil, da se ne spopriporočal jim je tudi, naj

namesto k neodvisni uniji, pristopijo k United Automobile Workers, ki so člani CIO.

Fordov odvetnik je rekel, da bo poklical za pričo tiste Fordove delavce, katerim je Cannon to govoril.

Dolgotrajna korespondenca se je razvila med preiskovalnim uradnikom Tilfordom E. Dudleyem, ki je smatral to izjavo za nekaj novega, in uradnik centralnega urada, ki so bili nmenjeni, da je treba vse to objaviti.

Po prečitaniu nekaterih pismem je rekel Dudley, da mu je minja natančno, s katerimi delavci je govoril in ni mogel več ponoviti svojih lastnih besed. Nadalje je treba vpoštevati, da je bil Cannon uslužben šele meseca maja, dočim se je vršil omenjeni pogovor meseca aprila.

Delo je, toda delavcev manjka

Pri newyorški WPA bi lahko dobilo štirideset delavcev delo, pa med nezaposlenih ni primerne moči.

Arizoni zaslužili pri sto funtih od deset do dvajset centov manj kot pa naprimer v Californiji. Gospodarji so imeli velike izbire. Najeli so le teke, ki so bili pripravljeni delati za najnižjo ceno.

Cassmore je ugovarjal A. E. Taber, upravitelj Farm Labor Service v Phoenix. To organizacijo vzdržujejo veliki pridelovalci bombaža v Arizoni.

Razen ob koncu sezone, — je rekel, — nismo imeli nikdar preveč delavcev. Uradni poročila izkazujejo, da so v Arizoni in Californiji nabiraleci bombaža znatno bolj plačani kot pa po drugih državah.

V New Yorku je zavladal čuden položaj. Dasi je v največjem ameriškem mestu približno pol milijona ljudi brez dela, jih ne more dobiti WPA štiri tisoč, ki bi vršili gotove vrste dela.

Iščejo 1705 izvežbanih mehanikov ter 28700 navadnih delavcev. Zaslužili bi od \$52 do \$94.90 mesečno.

Na razpolago je dosti nezaposlenih pisarjev, soferjev, krojačev in tako dalje, ne pa ljudi, ki bi bili vajeni krampa in lopate.

Potrebovali bi zidarje, risarje, janitorje, advokate, godbenike, stenografe in navadne težake. Teh pa žal ni mogoče dobiti.

Koliko nezaposlenih je v New Yorku, ni mogoče natančno dognati. Po mnenju nekaterih agentur jih je pol milijona, z drugih strani se pa zatrjuje, da jih je približno milijon.

Treba bo pač počakati izida letošnjega ljudskega štetja. Šele na jesen bo mogoče ugotoviti precej natančno število.

Državna posredovalnica za delo ima na razpolago mnogo služb, toda primerni delavci se ne oglašajo. Oglašajo se večidel le taki, ki jim ni mogoče preskrbeti primerne službe.

POŠILJANJE KAVE v Italijo

MEMPHIS, Tenn., 18. jan. — Ker je v Italiji zelo težko dobiti kavo, je Joe Foppiano svojemu očetu poslal 10 funtov kave, toda kava je bila zelo draga. — Za njo je plačal \$2.45, za poštnino \$2.31, oče pa je moral plačati \$12.50 carine. "Hvala," mu je odgovoril oče, "toda prosim, ne pošlji mi več kave."

ČEŠKA LEGIJA V FRANCIJI

Češka legija, ki je sestavljena iz prostovoljcev, ki so pobegnili v Francijo, ko je bila razbita njihova država, je bila organizirana v Franciji.

Nekoliko natančneje o tem
na v interni štampiljki:

Vesti iz slovenskih naselbin

Dopisi so nam vedno dobrodošli, ker zanimajo vse naše čitatele in se z njimi naši rojaki tako rekoč med seboj pogovarjajo.

TO IN ONO IZ GOWANDE, N. Y.

Ko so Rusi bežali pred Fini, Fini pred Rusi, Nemci pred Francozi in Angleži, Angleži ter Francozi pred Nemci, Kitajci pred Japanci in obratno, bežali na suhem, na morju in pod morjem, pa tudi v zrak, ko so ameriški tovarnarji vpili, da jih hoče delavstvo učiti, kako naj obratujejo svoje tovarne, ko je delavec vpil, da hoče pravico do organiziranja, ter krajevar ali dva od milijonskih dobičkov tovarnarjev, ko je v Ameriki velika prosperiteta z 9.000.000-sko maso brezposelnih delavcev, in ko tovarne za uničenje civilizacije obratujejo z polno paro, narod je pa napol obleden, na pol bos in ne samo v Ohio, nego po celi deželi ljudstvo gleduje, ko Hoover načeljuje organizaciji, katera zbira stotisočake za pomoč Fincem in se niti Bricker ne gane, da bi pomagal ameriškim revežem, in ko se demokracije pozdravljajo pri \$100,00 večerji za osebo, v tem času zlato svobode, smo si vsi voščili veselo Novo leto. — Zares: prava demokracija, v vsej gori omenjeni kolobociji!

Ko čitam razne liste (spadani k 9 milijonom že 2 leti), opazim, da poročajo uradniki raznih ustanov in organizacij, da so vsi odborniki zopet izvoljeni. No, tako se je zgodilo tudi v Gowandi, v večini. Je pač stara tudi navada ne samo uradniki. Deluj pa čuti!

Tudi pri nas smo imeli Božičnico za člane mladinskih društev treh slovensko poslovalnih ustanov. Dve društvi A. P. od katerih se je pričakovalo, da poidejo mladini na roko, so pa odločili, da se ne pridružijo, in otroci so bili brez daril.

Lansko leto meseca avgusta se je tukaj ustanovilo otroško društvo pod okriljem SSPZ z desetimi člani mladinskega oddelka in 15 novimi, katero šteje danes čez 50 članov. Mnogo izmed teh pohaja tudi solo v slovenščini, katero vodi tukajšnje staro društvo Zveze in sem opazil, v nekem glasilu, da je ena teh učenk napisala dopis v slovenščini in ji urednik čestita ter urgira, naj se pridno uči.

Dne 20. januarja ta dve društva priredita program z igro "Rastoča družina" s petjem, deklamacijami, komičnimi prizori, ter po igri ples. Za plesalec bosta igrala naša dva člana: Vehar in Samson.

Ker ni bilo v tej naselbini nobene igre že več let, je upati, da bo poset velik, ker leta nazaj se je narod tukaj zelo udeleževal takih priredb. Vabimo vse rojake od blizu in če mogoče od daleč priti na to zabavo, in ob priliki vam naši Zvezarji poset vrnejo, kakor se vedno poprej. Vstopnina je zelo nizka 25 centov za osebo, otroci pod 16 letom so prosti vstopnine. Torej na svidenje v soboto 20. januarja v Slov. Domu v Gowandi, N. Y.!

Jodn Matekovič.

SLOVENSKA LEPIOTICA V TRSTU.

Kot poroča tržaški italijanski list "Il Popolo di Trieste" je pri tekmi za največjo lepoto v Trstu prejela prvo nagrado gospodična Pavla Maganja iz Sv. Križa pri Trstu.

Pavla Maganja je hči našega rojaka v New Yorku, Mr. Andreja Maganja. — Čestitamo!

NAROČNIK UMRL.

IV La Salle, Ill., je te dni umrl večletni naročnik Glasa Naroda" Mr. John Pelko.

VABILO NA

Maškeradno VESELICO

V SOBOTO ZVEČER, 20. JAN.

katero priredi

ZENSKO DRUŠTVO MARIJA POMAGAJ, št. 121 KSKJ. v Little Falls, N. Y.

Uljudno se vabi vse Slovence od tukaj in iz bližnjih okolice, da se kolikor mogoče udeležite. RAZDELILLO se bode tudi nekaj NAGRAD za NAJBOLJŠE MASKE.

VSTOPNINA ZA VSE ODRASLE po 25c, otroci prosti.

ZA PLES BO SKRBEL MR. ZORCE. — PRIDITE VSI! NA SVIDENJE! — Odbor.

LETOŠNJI PROGRAM PEV. IN DRAMAT. NEGA DRUŠTVA "DOMOVINA" V B'KLYNU

BROOKLYN, N. Y. — Nikakoršna stvar na tem svetu ni obstanka brez pravega reda in sloga. Ker je pevsko in dram. društvo "Domovina" obdarovana s takimi važnimi lastnostmi, vedno napreduje z večjim in boljšim uspehom. Da se zadržimo v tej prijetni dobi, smo v nedeljo, 7. januarja, kakor običajno, sklicali letošnjo sejo.

Seja se je pričela z zahvalnim pozdravom našega predsednika, gospoda Pavliča vsem članom, ker so tako navdušeno sodelovali in vsem rojakom in rojakinjam, ki so se vedno udeležili raznih predstav našega društva v teku pretečenega leta. Nadalje pa je seja napredovala z rešitvijo programa. "Domovina" za tekoče leto je sklenila prirediti naslednje zabave:

1. Amateur Hour, 10. marca.
2. Pevski koncert in ples, 5. maja.
3. Piknik v Charles Garden na Metropolitan Avenue v Brooklynu, dne 16. junija.

Prvi dve prireditvi se bodo vršili v dvorani Slovenskega narodnega doma na 253 Irving Ave, Brooklyn. Podrobnosti teh prireditev bomo se v pravem času javili.

Tretja točka seje so bile volitve društvenih odbornikov, kar pa se je kmalu rešilo, ker na željo članov je enostavno, razen male izpremembe, sprejel se za nadaljno leto sedanji odbor. Naša podpredsednica in redna članica gospa Paula Shubel je morala odkloniti svoj urad, ker njeni domači opravki in njen sedaj precej oddaljen dom, ji ne dovoli, da bi lahko redno sodelovala z "Domovino". Njen urad je vljudo sprejel naš znan rojak in stari član "Domovine", gospod Peter Vogrič.

Sedanji odbor je sledeči: Predsednik: V. Pavlič, Podpredsednika: P. Vogrič in T. Bertok, Blagajnik: M. Konehan, Pomožna blagajnica: Miss K. Pavlič.

PESMARICA "Glasbene Matice"

Uredil dr. Josip Čerin

Stane samo \$2.—

To je najboljša zbirka slovenskih pesni za moški zbor. Pesmarica vsebuje 103 pesmi. — Dobite jo v Knjigarni Slovenice Publishing Co., 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Tajnica: Mrs. F. Likar, Dopisni poročevalec: T. Bertok, Nadzorniki: J. Zakelj, J. Holesek in Mrs. P. Konehan, Arhivarja: Miss M. Omerza in J. Gerjevič, Zastopniki Slovenskega Doma: Mrs. V. Pavlič, J. Zakelj in A. Omerza, Zastopnika Združenih društev: V. Capnder in M. Konehan.

Pevovodja "Domovine" je naš dobro izveščani John Konehan.

Takoj po seji smo vsi skupaj veselo uživali ukusno slovensko večerjo in se prav prijetno radovali v pozno noč.

Tomaž Bertok.

VESELICA DELAV. PODPOR. DRUŠTVA

RIDGEWOOD, N. Y. — Novic ravno nimam dosti poročati, zaposlenost je precej zadovoljiva med našimi rojaki v naši naselbini. Se večja zaposlenost je pa med članstvom tukajšnjih društev, katera so večinoma jako aktivna.

Takole okrog Svečnice se nam obeta lep koncert z veselico, ki ga priredi "Slovani" in če se ne motim, tudi "Domovina" nas bode iznenadila z lepo igro.

Kot član Slovenskega Delavskega Podpornega Društva, Vam cenjeni rojaki, tudi ne smem zamolčati veselice, katero priredimo prihodnjo soboto zvečer, to je 20. tega meseca pri Šrajevemu Francellu (Astor Restaurant Bar and Grill, 66-91 Forest Avenue, Ridgewood, L. I., na katero Vas vabim in obljubljam, da je malo veselice, na katerih bi se zabavali bolje kakor se bode na tej.

Društvo, kakor sem omenil, je podporno, pa imamo v svoji središčni vseeno "oktet" dobrih pevcev, kateri nam bodo prav gotovo zapeli nekaj lepših pesmi. Pa tole še ni vse. Mrs. Fany Pirnat mi je obljubila, da nas ne bo pustila brez potice. Kar gospa Pirnat reče, drži kakor "primej". Tudi gospa Berlan, kot dobra članica, nikdar ne pozabi svojih sester in sobratov, da bi jim ne priskočila na pomoč z nekaj, kar zna ona napraviti najbolje.

Torej rojaki in rojakinje, pridite na našo zabavo, ker prišli bode med prave prijatelje Vas vseh. Na svidenje v soboto zvečer pri "Šrajevem".

Član.

ODBOR ZDRUŽENIH DRUŠTEV.

Tem potom vljudo sporočam naši slovenski javnosti. V Greater New Yorku in okolici, da se je pretečeni petek 12. januarja vršil v prostorih Slov. Nar. Doma v Brooklynu občni zbor Združenih slovenskih društev v New Yorku, na katerem se je sklenilo, da se priredi skupni veliko koncert v prostorih Slov. Nar. Doma v Brooklynu in sicer v nedeljo dne 14. aprila 1940. Začetek bo ob 3. uri popoldne. Vstopnina 40 centov za osebo. Otroci so prosti vstopnine. Na tančnejše glede tozadnega koncerta bo še pozneje pravočasno v tem listu poročano. Apelinam že sedaj na vse naše rojake in rojakinje v Greater New Yorku in okolici, da si to nedeljo rezervirajo za ta veliki koncert.

[Nadalje mi je čast sporočiti, da je bil na tem obnem zboru izvoljen sledeči odbor za leto 1940:

Mr. Fr. Kerže, predsednik; Mr. Anton Cvetkovič, podpredsednik; Mrs. Helen Corel, podpredsednica, Mr. Anthony Svet, tajnik;

NOVICE IZ LA SALLE, ILL.

LA SALLE, Ill. — Prosim Vas, da bi mi odstopili nekoliko prostora v cenjenem listu "Glas Naroda". Naročniki smo že 30 let in sicer moj mož, dokler ni umrl. Po njegovi smrti pa jaz nadaljujem, ker se mi list dopade in sem se ga tako privadila, da bi sploh ne mogla biti brez njega.

Tukaj smo imeli do 7. januarja zelo lepo vreme in bili smo brez snega. Na nedeljo jutraj 7. januarja je pa začel padati sneg kot za stavo, toda padlo ga vendar ni več kot kakih 6 inčev.

Bolnikov je v naši naselbini zelo veliko. Bolnišnice so polne. V St. Mary bolnišnici se nahajata dobro poznana rojaka Joseph Ferkolj in Frank Struna. Oba zelo aktivna pri Slovenskem narodnem domu. Joe Ferkolj je tudi dobro poznan v Sharon, Pa. Dalje sta tudi na bolniški postelji Anton Mahnič in njegova žena.

V sosednjem mestu Peru se nahaja v bolnišnici Urh (George) Jagodie, katerega je pobilo v premogetu. Dalje je tudi bolan John Podbregar iz La Salle. Želim jim, da kmalu ozdravijo.

Razveseljivo dejstvo je, da so naši rojaki in rojakinje skotile.

IGRA IN PESEM NA MILWAUSKEM ODRU

"Hitro, hitro mine čas, z njim tudi lep obraz," se glasi neka slovenska pesem. Oponimja nas, kako hitro mineva- jo ure, dnevi in leta. In ne po- ve nam tega samo pesem, ampak življenje nam to vedno in vedno potrjuje. Samo zamislimo se, recimo 25 let nazaj, dolga a vendar tako kratka doba za vsakega posameznika. — En četrtoletjak! — Za kar smo se najbolj zanimali, okoli katere stvari so se največkrat osredotočale naše misli, naša energija in dela. To nam tudi stopa vedno najbolj živo pred oči in v spomin.

Eno izmed takih lepih spominov je prav gotovo delovanje dramatičnega odseka dru-

VABILO NA PREDPUSTNO ZABAVO

katero priredi

SLOV. DELAVSKO PODPORNO DRUSTVO V SOBOTO ZVEČER, 20. JANUARJA, 1940 V PROSTORI H FRANK ARNEŽA 66-91 Forest Avenue :: Ridgewood, L. I. Se priporoča — O d b o r .

Mr. Karl Skrinjar, blagajnik Mr. Ivan Ružigaj, zapisnikar.

[Nadzorni odbor: Mr. Jack Piskur, Mr. Max Peshel in Mr. Frank Kovačič.

[Pridodnja mesečna seja se vrši v petek dne 2. februarja 1940 ob 7.30 zvečer v Slov. Nar. Domu, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y. Delegatje in zastopniki Združenih slovenskih društev so naprošeni, da

se po možnosti te seje točno udeležijo, ter v polnem številu. Naznanjam tudi, da priredi slovensko pev. dr. "Slovani" 4. februarja v Slov. Nar. Domu, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y. koncert z veselico "Micki je treba moza". Natančneje o tem bo še pozneje poročano. S bratskim pozdravom Anthony Svet, tajnik Združ. slov. društev v New Yorku.

omenjeni odsek podajal na oder. Treba je bilo samo razglasiti, kdaj in kje bo igra, in dvorana se je napolnila.

Dandanes niso te prireditve več tako številne kot nekdanj, ampak, kadar "Lilijeve" kaj pripravijo, je še zmerom vredno iti pogledat.

Tako bomo zopet enkrat imeli nekaj prav imenitnih in sicer v nedeljo dne 21. januarja, v S. S. Turn dvorani.

Popoldne bo pevski koncert, v katerem nastopijo pevski dramski klub "Lilija," "Najprej", "Planinska roža", hrvaški pevski zbor "Sloboda" in mladinski oddelek "Lilije." "Lilijeve" peve, tako starejši kot mlajši, bodo to pot zastopili zopet z novimi pesmimi in tudi drugi se z najboljšim vnetjem pripravljajo.

Zvečer ob 7.30 uri pa bo krona programa, igra s petjem "V starih zlatih časih". Tudi to je novost, ki bo prav gotovo ugajala vsem posetnikom. So to nekakšni ocvirki od najboljšega, kar smo do zdaj priredili. Igra brez petja, upravičeno lahko primerjamo sicer dobri jedi brez zabele. V tem igrokazu, ki se deli v tri dele, pa bodo vmes donele pesmi, narodne, zaljubljene, smešne, kupleti, od vina sladkega itd. Posebnost pri tem je tudi, da večina, kateri igrajo in pojo v igri, so tu rojeni fantje in dekleta, ki bodo pokazali, kaj se da storiti s trdnjo in dobro voljo. Seveda so tudi starejši v igri. Skupno nastopa 27 oseb.

Igre na tem mestu ne bom opisoval, rečem le, da kdor bo prišel pogledat, ne bo razočaran, ampak veselo presenečen, kakor vedno na "Lilijinih" prireditvah.

Pevski dramski klub "Lilija" proslavlja s to prireditvijo drugo obletnico reorganiziranja, oziroma ustanove petja. Bo to "gala" afera in škoda bi bilo zamuditi eno samo točko lepega programa, ki se bo pričel točno ob 3. uri popoldne.

Zato ljubitelji iger in petja v nedeljo 21. januarja 1940 v S. S. Turn dvorani! Prvo vrstna zabava in razvedrilo vas čaka. Eden, ki to ve.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

Obiščite Slovenske Prireditve! VAŠA NAVZOČNOST PRIPOMORE NE SAMO K FINANČNEMU, PAČ PA TUDI K DRUGIMU USPEHU. DRUŠTVA POTREBU JEJO SODELOVANJA NE SAMO SVOJIM ČLANOV, TEMVEČ SPLOŠNE SLOVENSKE JAVNOSTI.

Vaški Apostol

Spisal L. GANGHOFER; za "Glas Naroda" priredil X. X.

35

"Da, hvala Bogu. Veš, skrbelo me je, in spati nisem mogel. Pa sem prišel pogledat."

Beta je prišla, kot da se je zdi vse to povsem umevno. Oba sta utihnili. Takrat se je Peter pretegnil in zastokal. Beta mu je vzela obkladek s čela ter ga pomohila v mizlo vodo. Previdno mu ga je položila nazaj na čelo.

"Seveda," je rekel Roman, "njemu je lahko biti bolan." Ob pogledu na Beto mu je začelo srce močno utripati. "Soparno je tukaj," je rekel in se vrnil v svojo sobo. Obul se je in stopil na hodnik, ko je udarila dvanajsta ura. "Hej, kdo je?" se je oglasil iz spalnice stari Valdhofer. "Jaz sem."

"Si se pa precej zadržal v krčmi."

"Saj sem že dolgo doma. V goro sem se odpravil. Delo moram drvarjem odkazati, ker je Peter bolan."

"Kaj si znorel, fant? Zda o polnoči?"

"Salament, to je pa bila nedelja!" se je oddahnil Roman in se odpravil v goro. V gostilni je postajalo čedalje življeje. Močno pivo je storilo svojo dolžnost. Napol pijani fantje so stikali glave.

"Naj reče župnik karkoli hoče," je dokazoval eden med njimi, "jaz pa pravim, da je Limarica copernica, in Peter je lagal, ko je rekel, da ji je on cepil drva."

"Nak, Peter pa že ne laže," mu je drugi ugovarjal.

"Če laže ali ne laže, se ne vpraša," se je zadržal tretji.

"Toda ona je copernica! Ona je! Ona je!"

Vsak njegov "Ona je!" je spremljal krepak udarec s pestjo po mizi.

"Če bi imel kdo dovolj korajže in pručico iz sedmerovrstnega lesa," je dejal skrivnostno Mihol, "bi se kmalu izkazalo, če je ali ne."

Vse je utihnilo, ko je Mihol razlagal.

"Če ima kdo pručico, napravljenjo iz sedmih vrst lesa, ter jo vzame na veliko soboto k Vstajanju s seboj v cerkev, poklekne nanjo ter začne moliti litanije od konca proti začetku, nora priti copernica v cerkev, iti mimo vseh ljudi prav do oltarja, tam pa tebniti na kolena kot da bi jo sam Bog udaril s pestjo po grbi."

"Tega ne vejdame, to ni es," se je nekdo smejal.

"Res je, res!" je kričal Štavlamerjev hlapec. "Jaz pa vem, da je res!"

Med njimi je bil tudi mizarški pomočnik, ki je vprašal Mihola:

"Ali imaš korajžo ti? Jaz ti napravim tako pručico, če imaš korajžo!"

Mihol mu je udaril v roko.

"Velja! Napravi mi jo! Presneto me slabo poznaš, če misliš, da nimam korajže."

Nastal je hrum in šum. Fantje so se že bolj začeli nali-vati s pijačo. Nekdo je zakričal:

"Če župnik izve, on nam bo posvetil!"

"Župnik? A tako? Župnik?" Mihol je bil omoten od piva in svojega uspeha ter je porinil klobuk na tilnik. "Kar lepo molči naj! Se je bil že popoldne nekoliko preveč spozabil."

In zakrohotal se je, da so razumeli, kaj misli, kajti drug mimo in preko drugega so drli na cesto.

V temni ulici se je strnilo dvajset fantov okoli Mihola. Nato so začeli pobirati kamenja in jo ubrali proti župnišću.

Župnišče je bilo zavito v temo. Razvrtili so se ob obeh straneh velikega poslopja. Na poltiho povelje je zletelo iz dvajset pesti kamenje proti oknom. Šipe so zaropotale. Še ena salva, še ena in še ena!

Nato so se razkropili preko vrtov in travnikov na vse strani. Cesta pred župniščem je bila zopet tiha in prazna. Le na nebu so svetile zvezde, o katerih je Peter domneval, da so majhna okence v nebeskih tleh.

Kmetške hiše so bile mirne. Marsikateri kmet je prebujalo rožljanje razbitnega stekla, toda nihče ni odprl okna, vedoč, da so fantje zopet eno nagodli.

V župnišču se je razsvetilo dvoje oken. Eno v pritličju, drugo pa v gornjem nadstropju. V pritličju je bival župnik, v gornjem nadstropju pa gospodična Katarina.

Ko je gospodična Katarina prižgala svečo ter opazila na tleh razbito steklo, je bil njen obraz tako bel, kot njena nočna čepica in njena spalna srajca. V spodnjem krilu, copate natakajene na obe nogi, je hitela po stopnicah in potrkala na vrata spalnice gospoda Felicijana Horadama.

"Gospod župnik! Jezus Marija! Prečastiti! Ali še živite?"

Vrata so se odprla in na pragu se je pojavil župnik, majhnoarjav in v spalni plašč in s svečo v roki.

Sodeč po njegovem obrazu, sta se mu skadila že vsa jeza in strah. Toda njegov glas se je vseeno nekoliko tresel, ko je dejal:

"Pridni fantje! Ljubezni ljudje. Več jih je moralo biti."

"Seveda, in sam bi ne mogel pobiti štiriindvajset oken," je pripomnila gospodična Katarina.

"Štiriindvajset? Že zopet pretiravaš, Katarina. Štiriindvajset jih ni v vsem župnišču."

Gospodični Katarini pa ni bilo za šalo. Na glas je zajokala:

"Ali vas nisem evarila, gospod župnik? Ali vas nisem svarila? Sedaj pa imava, ker me niste hoteli ubogati."

"Kaj imava? Ničesar nimava. No, malo svežega zrak-a imava v sobah, kar je vsekakor zdravo."

"Pa še norčujete se! Le pomislite, koliko bodo veljale kipe! Jezus Marija!"

Gospod župnik jo je prijazno potrepil po ramih.

(Nadaljevanje prihodnjik.)

MLADA IZPRJENKA

Pred kratkim je prišla v prodajalno draguljarja Lečnika na Glavnem trgu v Ljubljani neznana deklica s fingiranim pismom, v katerem prosi žena nekega celjskega obrtnika, da bi deklici izročili dve zlati zapestnici in dva zlata prstana ter ji tudi dali račun, da ga bo gospa takoj poravnala, ker ne utegne priti sama po zlatino, ki jo potrebuje, ker pojde nečakinja za botro. Deklici so izročili tri zlate zapestnice in tri zlate prstane v vrednosti 3000 din, ki si jih je bila izbrala, nato pa je odšla in se ni več vrnila. Za tem se je izkazalo, da je deklica izvršila goljufijo. Te dni je prišla omenjena deklica v prodajalno draguljarja Salničeva z enakim fingiranim pismom. Gospa Salničeva je dejala deklici, naj se zglasi pozneje. Ko je deklica odšla, je Salničeva prijavila zadevo policiji. Deklica se ni več vrnila, pač pa so jo pozneje opazili na Dečkom trgu. Deklica je hotela pobegniti a so jo kmalu dohiti in prijeti. Dejalo je, da je delala pod vplivom nekega moškega iz Radeč. Policija pa je hitro ugotovila, da deklica laže. Končno je priznala, da je izvršila goljufijo na škodo Lečnika sama in tudi napisala omenjeno pismo. Zlatino, ki jo je bila izdala, so našli pri nekem urarju, ki je kupil zlatino od deklice. Zlatino so vrnil Lečniku. Deklica je iz Celja in stara samo šele 13 let.

SMRTNA KOSA

V Port Angeles, Wash. je na farmi umrla Mrs. Frances Segulin, roj. Vladek, stara 62 let in doma iz Markovščine na Primorskem. V Ameriki je bila 19 let in tu zapuščena moža, dva sinova in omoženo hčer.

V La Salle, Ill. je pred nekaj dnevi umrl rojak Jakob Tomazič, doma iz Police pri Višnji gori na Dolenjskem.

V Youngstown, O., je umrl za srčno hibo John Panigac, star 64 let in rojen na Viču pri Ljubljani. Zapuščena žena, dva sinova in pastorka.

Pred dnevi je v Girard, O. umrla Frances Lužar, roj. Snaj, stara 66 let in doma iz Zaloga pod Ljubljano. V Ameriki je bila 35 let in tu zapuščena moža, tri sinove, dve hčeri in 12 vnukov.

V Pueblo, Colo., je umrl Nick Starašinič, star 78 let in doma iz Preloke pri Vinici v Beli Krajini. V Pueblo je bival čez 50 let, prej pa je bil v Pittsburghu, Pa. Zapuščena žena, sina in dve hčeri.

V Sheboyganu, Wis., je 10. jan. umrla Kalista Kršmanec, redovna predstojnica tukajšnje slovenske farne šole. Stara je bila 46 let in doma od Vrhnike. Truplo so odpeljali v Lemont, Ill., kjer je bila pokopana.

V Forest City, Pa., je preminul Jože Derk, star 52 let in doma iz Javorja pri Šmartnem pri Litiji. V Ameriki je dival nad 35 let.

V Detroit, Mich., je 4. jan. umrl John Suster, star 38 let in rojen v Franklinu, Kans., kjer zapuščena starša. Njegova žena je tudi iz Franklinu, Kans., hči Jos. Dolencea. Truplo pokojnika bo poslano v Kansas in tam pokopano.

Dne 7. januarja je v Girardu, O., umrl Rudolph Prince, ki ga je zadela srčna kap. Bil je star šele 33 let, zapuščena žena Anno in sina, dva brata in tri sestre.

LOV NA SRNJAKE

V PENNSYLVANIJSKIH ŠUMAH

Spisal A. A. Bomback, Barberton, O.

(Nadaljevanje.)

Ko sem tudi jaz prišel do ležečega belorepca, je naš četovodja konstatiral, da drugi strel ni bil potreben, ter da je sovražnik padel ob prvem strelu ter da po vojnih paragrafi pripade meni "v kredit."

Med tem ko je naš četovodja opravljal "undertekarsko" delo, se je krog njega zbrala že cela naša stotinja.

Naš oberst von Škerl je bil jako dobro razpoložen radi na-

še zmage. Povedal mi je tudi, da me bo za prihodnjo lovsko kampanjo "prifederal" za šaržo.

Naš transport manager kapral Novak mi da takoj povelje: — Podpiši državni protokol.

Ura je ravno dve popoldne, 4. dec. 1939 in ga pritrdi na mrtveca, da tako ugodiš vsem vojnim in civilnim paragrafom.

Do našega transporta je nekako nad pet milj dolga pot — mi pojasni — takoj prični z transportacijo do transporta, da boš o pravem času tam, to je ob peti uri zvečer, kajti ne želimo, da bi dolgo čakali.

No, si mislim, sedaj se šele prične "zabava"; sto trideset funtov vleči ali nesi pet milj daleč, to niso mačkine solze. Pa mi šine misel v glavo. Navzdol boš nosil ti mene, navkreber te pa že kako privlečem s pomočjo našega četovodja Spetiča.

Do potočka v dolini je bilo kakih tristo korakov strme djalave. Snega kake tri palce na debelo. Pa položim sovražnika vznok, njegovo glavo obrnem proti dolini. Jaz se mu vlečem med prve in zadnje noge položem na njegov trebuh. V roke vzamem njegove roge, glavo pa vtaknem prav pod njegovo brado, in nekoliko porinem. V par trenutkih sva že pri potočku v nižini in komaj sem se ga rešil ob pravem času, da nisva zdrsla oba v potok, kamor je sicer on še zdrsel.

Nato se s trudom spravim na drugo stran potočka, ter mu pritrdim vrvice okrog rogov ter si napravim nekako vprego čez moja ramena ter vlečem breme do preseke telefonske črte, odkoder je še, kot rečeno, pet milj dolga pot do našega oficijelnega transporta. Našemu četovodji sem javil,

da sem že prevedel in preskusil do sedaj, da ne bom kos svoji nalogi, ter da raje sovražnika tukaj pustim, nego bi ga sam vlekel tako daleč do naše "oporne točke" ter da ta koj za vedno re-igniram iz te prostovoljne lovske službe. To je našega četovodja Spetiča dovolj omehčalo ter vplivalo na njegovo dobro sree. Takoj me zagotovi, da kot voditelj v boju in zmagi, in prijatelj "civilizacije" mi bo pomagat do končnega uspeha.

(Nesti mrtveca pet milj daleč, bi bilo prenaporno delo, za to se odločiva, da ga vlečeva po snegu, kar je nekoliko lažje.)

Vlečeva to breme nekako miljo. Sicer sva večkrat počivala toda naš četovodja je bil jako discipliniran in strog. Vedno je priganjal rekoč:

— Le naprej, le naprej, pot je še dolga!

Pa privlečeva breme do neke, kakih dvajset čevljev široke reke. — Kaj storiva tukaj, — ga vprašam. Reka je nekoliko pregloboka za najine nič kaj visoke čevlje. Pa jo Lovre "pogrunta." Vrv takoj razvija, da sva jo s tem podaljšala, da je segla čez reko. Mrežno položiva prav tik reke na breg, na drugi konec vrvi pa priveževa kamen in vrževa preko reke. Midva pa poiščeva primernejši prehod čez reko.

— Sedaj pa le brzo vlečiva, da nanta deroča struga ne vzame plena s seboj — pravi tovariš.

Nato sva nadaljevala najino vprego dalje in dalje. Toda nikdar ne pozabim priganjača Spetiča in njegovih besed: — Le pojdiva, le pojdiva, da prideva ob pravem času do postojanke!

Med tem trudapolnim delom ali bolje povedano, v tej vpre-

gi, sem na vse načine mislil, kako bi se to delo olajšalo, ne samo zame, temveč vsem bojevnikom v takem slučaju. Pa sem prišel do sledečega zaključka:

Celo leto bom delal nato, da patentiram nekatere hipnotične ročne granate, mesto kabinke. S temi ročnimi granatami bomo sovražnika toliko hipnotizirali, da ga bomo takorekoc vieli, in na vrvič privleddi do transporta, in šele tam storili eksekucijo, ter mu posvetili v večno lovišče.

(Nekako ob pol šestih (sodih sem po tem, ker je bila že tema), privlečeva že do skrajnosti utrujena najino breme do oporne točke, kjer je čakal naš transport. Oberst Škerl in kapral Novak sta sicer držala befel in čitala takozvane lovske litanije, čes, da čakata že celo uro tukaj, ter da bi dve babice prej privlekli plen nego midva. Toda jaz in četovodja Spetič sva bila preveč utrujena, da bi jima odgovarjala na njihove lovske podraje.

Plen smo srečno naložili na transport in hajdi proti glavnemu zbirališču celega regimenta v James City.

Ko smo se enkrat očistili in okrepčili, ter povžili nekoliko "likofa", smo imeli še nekoliko vesele zabave, naka naš oberst Škerl drži še befel, v katerem nam pojasni, da kakor enkrat dobi ali pobije belorepnega sovražnika, da se potem ne sme vlečevati nadaljnega boja, ter mora resignirati iz prostovoljne lovske armade.

V lepi lovski družbi, med ta-mošnjimi slovenskimi prijatelji nam je potekel večer v najlepšem zadovoljstvu.

Rojakom v James City, kakor tudi Mr. in Mrs. Mahne najlepša hvala za vso uljudnost. Pa do svidenja mogoče v prihodnji biaki!

(Konec.)

Denarne pošiljatve

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V ITALIJO

\$ 5.90	Lir 100
11.50	" 200
17.00	" 300
28.00	" 500
55.00	" 1000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENJI GORI ALI DOLI

NUJNA NAKAZILA IZVEŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO \$1.-

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (TRAVEL BUREAU) 216 W. 18th ST., NEW YORK

Karl MAY

IZ BAGDADA V ŠTAMBUK

4 knjige, s slikami, 627 strani

VSEBINA: Smrt Mohamed Emina. — Karavana smrti. — Na begu z Goropa. — Družba En Nast.

Cena \$1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

VSEBINA: Jezero smrti. — Moj roman ob Nilu. — Kak sem v Mekko romal. — Pri samarih. — Med Jeridi.

Cena \$1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

VSEBINA: Amadija. — Beg iz ječe. — Krona sveta. — Med dvema ognjema.

Cena \$1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

VSEBINA: Brata Aladžija. — Koča v soteski. — Miridit. — Ob Vardarju.

Cena \$1.50

Naročite jih lahko pri

Slovenic Publishing Company

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Kovač Šimen. — Zaroka z zaprekami. — V golobnjaku. — Mohamedanski svetnik

Cena \$1.50

SATAN IN IŠKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

VSEBINA: Iseljenci. — Yuma Šetar. — Na sledu. — Nevarnosti nasproti. — Almaden. — V treh delih sveta. — Izdajalec. — Na lovu. — Spet na divjem zapadu. — Rešeni milijoni. — Dediči.

Cena \$3.50

WINNETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

VSEBINA: Prvikrat na divjem zapadu. — Za življenje. — Nšo-či, lepa Indijanka. — Prekletstvo zlata. — Za detektiva. — Med Komančih in Apači. — Na nevarnih potih. — Winnetov roman. — Sans Ear. — Pri Komančih. — Winnetova smrt. — Winnetova oporoka.

Cena \$3.50

ZUTI

4 knjige, s slikami, 597 strani

Boj s medvedom. — Jama draguljev. — Končno. — Rih in njegova poslednja pot

Cena \$1.50